

Nils Annerssas vise.

(Visa på vämländsmål av F. A. Dahlgren.)

F
Ja' frä-ger fan åt - ter Hårr - gåls - O - la, 'ja' får föll
kläc - ke så väl som han; å in - te boc - ker ja' mej te
jo - la, fast ja' ä fat - t' å han ä grann.
C7
F
C7
F

2. Han går mä rock åttå fine kläe
å grove vammle har bare ja'
han äter söggel, ja' äter skräe,
men ja' vill int vare han ändå.
3. Vesst frier han nu te Härrgåls-Bölla
den vänste jänta på femtan mil;
men inte raker ho bål i stölla
å tar en tockenen brännvinns-sil
4. Ja', höger nåck hölls ho nägga ött mej
i Rannsättskörka en gang i ffol;
ja' ble så skrov-gla att —Gu förlött
mej — va pastärn sa hörd' ja' allri ol.
5. Å föll ja' höger va ho sa te mej
i går, när Ola låg full i staal:
"Å tror du, Nisch, att den där blir ve
mej,
så ä du vesst litte trinn i skaal."
6. Då kom Patron, å han sa så hära:
"Min kära Nils, ä' du ut å går?
Dä vraket Olof kan jag ej bära,
du blir min statdräng till nästa år.
7. Häj dunnskridon, då va mjölk i kölla!
Kom nu å skäll mej te intnö ha!
Te åre geffter ja' mej mä Bölla
å köper kläcke i Filepsta.